

PÄÄTÖS MAA-AINESLAIN 4 §:N MUKAISESTA MAA-AINESTEN OTTAMISLUPAHAKEMUKSESTA, SIESSOKA VAARAN SORA- JA MOREENIALUE, SAVUKOSKI

HAKEMUS

Luvan hakija

Hakija: Metsähallitus, Metsätalous Oy
Yhteyshenkilö: Eric Raunio
Osoite: Hallituskatu 10, 98100 Kemijärvi
Puhelinnumero: 040 6746 981
Sähköposti: eric.raunio(a)metsa.fi

Hakemus ja ottamissuunnitelma

Kiinteistötiedot ja ottamisalueen sijainti

Kunta: Savukoski
Maanomistaja: Metsähallitus/ Suomen valtio
Kiinteistö, ja alue jota päätös koskee: VALTIONMAA IV 742-893-13-1

Siessokanvaaran sora- ja moreenialue

Hankealue sijaitsee Savukosken kunnassa. Savukosken keskustasta noin 22 km itään, Nousun kylästä noin 10 km pohjoiseen. Siessokanvaaran sora- ja moreenialue on kokonaan valtion omistamalla ja Metsätalous Oy:n hallinnoimalla maalla.

Otettavan maa-aineksen määrä ja laatu

Maa-aineslupaa haetaan noin 23018 m² maa-ainesalueelle 45 000 m³ktd maa-ainesten ottomäärälle 10 vuoden ajaksi. Ottoalueen kokonaispinta-ala tukitoiminta- ja varastoalueineen on 38373 m².

Ottaminen suoritetaan suunnitelmakartassa esitetyiltä alueilta poikkileikkauksissa suunniteltuun ottamistasoon, +225,10 metriä (N2000). Ottamissyvyys on 1-6 metriä. Alueen maa-aineksiä on tutkittu koekuopin. Selvityksien perusteella alueelta saatavaa maa-ainesta voidaan käyttää lähi-alueen tienrakennuskohteisiin. Alueella sijaitsevan aiemman maa-ainesluvan maisemointivelvoitteet siirretään uudelle luvalla.

Alueen nykytila

Alue on talousmetsäaluetta, kasvillisuusluokka on kuivahko kangas. Alueella on maa-ainesottopaikka, jossa lupa vielä voimassa. Humuskerrosta on noin 10senttimetriä. Alue sijaitsee III-luokan pohjavesialueella (Siessokanvaara (tunnus 12742155)). Alueen kartoitus tehdään pohjavesialueiden uudelleenluokittelutyön osalta Lapin ELY-keskuksen toimesta kesällä 2021.

Paikalla on suoritettu maaperätutkimuksia koekuoppien avulla laadun, määrän, sekä pohjaveden tason selvittämiseksi. Alueelle johtaa jo olemassa oleva metsäautotie. Alue on Itä-Lapin maakuntakaavassa merkinnällä M (Maa- ja metsätalousvaltainen alue).

Lähin vesistö on Sitkiölampi noin 1,7 km ottoalueesta luoteeseen, Tenniöjokeen laskevan Iso-Ulmojan latvaosat noin 400 m ottoalueesta kaakkoon ja lisäksi Pyhäjoki, joka kulkee noin 2,5 km ottoalueesta luoteeseen.

Alueella sijaitsevan aiemman maa-ainesluvan maisemointivelvoitteet siirretään uudelle luvulle.

Luonnonolosuhteet ja maankäyttö

Ottoalue sijoittuu Siessoskanvaaran eteläpuolelle aivan metsäautotien varteen. Pohjavettä ei ole havaittu maaperätutkimuksissa.

Alueella ei ole Metsähallituksen tietojen mukaan luonto- tai suojelukohteita, joihin ottamistoiminta vaikuttaisi.

Lähin asunto tai loma-asunto sijaitsee Nousun kylässä, noin 9 km päässä ottoalueesta etelään.

Lähin yksityispalsta on noin 3,3 km etäisyydellä ottoalueesta itään. Alueella ei ole tiedossa rajoituksia tai toimenpidekieltoja, jotka voisivat olla maa-ainesoton esteenä.

Suunnitellut ottamistoimenpiteet

Suunniteltu maa-ainesmateriaalin ottaminen on esitetty suunnitelmapiirustuksissa.

Suunniteltu ottotaso on + 225.100 m N2000 ja ottamissyvyys n. 1-6 m. Maa-aineslupaa haetaan tälle noin 23018 m² alueelle ja 45 000 m³ ottomäärälle 10 vuodeksi. Maa-ainesmateriaali on soramoreenia ja moreenia.

Suunnittelun pohjana on käytetty Maanmittauslaitoksen maastotietokannan 2m korkeusmalliaineistoa, sekä Trimble R10 GPS:llä tehtyä maastonpintamallia.

Alueen koordinaatit ovat ETRS-TM35FIN koordinaatistossa ja N2000 – korkeusjärjestelmässä. Ottoalueen kulmat on merkitty maastoon puupaaluilla, jotka on merkitty punaisella maalilla, lisäksi maastoon on merkitty kaksi kappaletta kiintopisteitä jotka on myös merkitty punaisella maalilla.

Ottoalueen kulmien koordinaatit ovat:

P1. X= 7459967.250	Y= 571299.763	Z= 227.200
P2. X= 7460096.782	Y= 571364.798	Z= 231.118
P3. X= 7460038.493	Y= 571464.011	Z= 227.336
P4. X= 7459966.703	Y= 571495.552	Z= 228.288
P5. X= 7459888.471	Y= 571418.814	Z= 226.420

Ottoalueen kiintopisteiden koordinaatit ovat:

Kp1. X= 7460087.134	Y= 571415.978	Z= 229.564
Kp2. X= 7460068.378	Y= 571457.303	Z= 227.862

Alueen sijainti on esitetty ottosuunnitelman yleiskartassa.

Alueelta saatava materiaali on soramoreeni ja moreeni, jota tullaan käyttämään alueen metsäautoteiden rakennusmateriaalina ja niiden ylläpitämiseen.

Aluksi ainespuu kerätään ja kuljetetaan pois alueelta, sen jälkeen orgaaniset pintakerrokset poistetaan. Poistetut pintamaat läjitetään perusmaan päälle etenemissuunnassa ja ottotoiminnan edetessä ne kuljetetaan piirustuksissa esitetylle alueelle.

Ottotoiminta tapahtuu kaivamalla moreenimaaperää. Ottotoiminta etenee mahdollisimman järjestelmällisesti.

Luonnon moreeni voi olla sellaisenaan käyttökelpoista, mutta maamateriaaleja jalostetaan lajittelemalla, murskaamalla tai seulomalla toiminta-alueella ottamisen yhteydessä. Mahdollinen moreenin varastointi tapahtuu ottoalueen itäpuolella olevalla varastointialueella. Maamateriaalista isot kivet voidaan jalostaa jatkokäyttöön kuljettamalla ne pois ottamisalueelta tai jättää ne maisemoinnin käyttöön.

Turvallisuus ja liikennejärjestelyt

Ottoalueen kulmat merkitään maastoon paaluilla näkyvästi. Pintamaakasoja voidaan sijoittaa ottamiskohdan reunoille suojavalliksi. Materiaalioton lopulliset luiskat tehdään jyrkkyyteen 1:3 tai loivemmat. Ne tehdään lopuksi maisemoinnin yhteydessä luiskaamalla maa-aineksella, kivillä, sekä pintamailla luonnonmukaisesti. Maa-ainesten oton aikana noudatetaan yleisiä työturvallisuusohjeita- ja määräyksiä.

Materiaalin siirtoja varten käytetään nykyisiä metsätieyhteyksiä. Työaikaiset liikennejärjestelyt toiminta-alueella ja metsäautoteillä tullaan järjestämään turvallisesti ja mahdollisimman jouhevasti.

Arvio toiminnan vaikutuksista ympäristöön

Suunniteltu toiminta aiheuttaa muutoksia itse ottamisalueelle, mutta toiminta ei tule näkymään kaukomaisemassa. Ottaminen suoritetaan niin, että vaikutukset luontoon ja maisemakuvaan on mahdollisimman vähäinen ja alue maisemoidaan ottotoiminnan lopuksi. Alueen läheisyydessä ei ole pysyvää asutusta, joka voisi häiriintyä ottotoiminnan vuoksi. Ottoalueen vaikutusalueella ei ole tiedossa olevia suojelualueita. Metsähallituksen tietokantojen mukaan ottamisen toiminta-alueella ei ole tavattu erityisiä suojeltavia kasvi- tai eläinlajeja, joiden elinympäristön säilyminen vaarantuisi ottotoiminnan johdosta.

Toimet ympäristövaikutusten vähentämiseksi

Toiminta-alueella noudatetaan valvovan viranomaisen ohjeita ja määräyksiä. Alueen ottotoiminnassa noudatetaan myös Metsähallituksen ohjeistusta alueen käytön osalta. Ottamistoiminta tapahtuu kaivamalla maamateriaalia. Mikäli ottamistoiminnassa havaitaan pohjavettä, ottamisen pohjan tasoa nostetaan siten että, pohjaveden päälle jätetään vähintään 2 m:n puhdas maakerros. Tarvittaessa alueelle asennetaan pohjaveden havaintoputki.

Hakkuutähteet ja kannot kasataan ottoalueen ulkopuolelle ja joko varastoidaan sinne tai kuljetaan myöhemmin muualle jatkokäyttöön. Pintamaat kuoritaan ottotoiminnan edetessä pois ja sitä voidaan läjittää ottoalueen reunoille turvallisiksi. Lopuksi se käytetään montun luiskien ja alueen maisemointiin ja kasvualustaksi.

Ottotoiminnassa käytetyt koneet ovat, kaivinkone maa-aineksen irroittamiseen ja lastaukseen, pyörökuormaaja materiaalin ottamiseen, siirtämiseen ja lastaamiseen, mobiilimurskauslaitos materiaalin jalostamiseen sekä kuorma-autoja maamateriaalin siirtelyyn ja poiskuljetukseen. Lupa-alueella työskentelevien koneiden kuntoa seurataan niin, että mahdolliset vuodot havaitaan ja

korjataan välittömästi. Meluhaitta tulee olemaan normaalia, mutta alueen läheisyydessä ei ole pysyvää asutusta, joka voisi häiriintyä ottotoiminnan vuoksi. Polttoaineita ei varastoida pidempiaikaisesti suunnitellulla toiminta-alueella.

Maisemointi ja alueen jälkikäyttö

Maamateriaalin ottamisen jälkeen alue jää metsätalouskäyttöön. Alueen jälkihoitotöinä luiskat muotoillaan kaltevuuteen 1:3 ympäröivän maaston mukaan.

Isoja kiviä voidaan käyttää luiskaamisen lisäksi myös kasoina tai alueina alueen monimuotoisuuden lisäämiseen. Pintamaita käytetään myös muotoiluun ja kasvualustana siten, että lopputuloksena on luonteva ja moni-ilmeinen maasto. Jälkihoitotöitä voidaan tehdä myös vaiheittain ottotoiminnan edetessä.

Jälkihoitona ei kuitenkaan tehdä erillisiä multauksia tai istutuksia, vaan pintamaita pyritään käyttämään kasvualustana. Luonnollinen metsäroskaantumisen, ruohottumisen ja siemennys annetaan tapahtua ajan kanssa. Ympäröivä metsä siementää alueen tehokkaasti. Lopullisesta metsittämisestä vastaa maanomistaja, mikäli alue ei metsity luonnollisesti.

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma

Alueelle on laadittu kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma maa-ainesten ottamistoiminnalle. Kaivannaisjätteenä muodostuu humuspitoista pintamaata ja seulontakiviä ja lohkareita, joka käytetään ottamisalueen suojarakenteisiin, jälkihoitoon ja maisemointiin.

ASIAN KÄSITTELY

Asian vireilletulo

Lupahakemus on tullut vireille 20.11.2020 (Y/67/2020).

Asiansaisten kuuleminen ja lausuntopyyntö

Hakemuksen vireillä olosta on kuulutettu Savukosken kunnan ilmoitustaululla 30.11.2020 - 11.1.2021. Asiakirjat ovat olleet nähtävillä Savukosken kunnanvirastolla ja Koillis-Lapin ympäristö-terveydenhuollon verkkosivuilla kuulutusaikana.

Hakemuksesta on pyydetty Lapin ELY-keskuksen lausunto.

Muistutukset, mielipiteet, lausunnot ja vastineet

Hakemuksesta ei ole jätetty muistutuksia tai mielipiteitä.

Lapin ELY-keskus on antanut hakemuksesta seuraavan lausunnon (21.12.2020):

Hakemus

Metsähallitus Metsätalous Oy hakee lupaa soramoreenin ja moreenin ottamiselle tilalla Savukoski-Tenniö Valtionmaa 742-893-13-1. Lupaa haetaan noin 2,8 hehtaarin laajuiselle ottoalueelle 10 vuodeksi.

Lupaa haetaan 45 000 k-m³:n suuruiselle ottomäärälle. Alueella on voimassa aikaisempi, Sattovaaran metsätien tiekunnan / Itä-Lapin Metsänhoitoyhdistyksen maaaineslupa, jonka ottomäärä on käytetty loppuun. Hakija ilmoittaa hakemuksessaan ottavansa aikaisemman luvan mukaisen maisemoinnin hoitaakseen.

Suunniteltu alin ottamistaso on +225,10 metriä (N2000) ja ottamissyvyys noin 1-6 metriä. Mikäli ottamistoiminnassa havaitaan pohjavettä, ottamisen pohjan tasoa nostetaan siten että, pohjaveden päälle jätetään vähintään kahden metrin puhdas maakerros. Tarvittaessa alueelle asennetaan pohjaveden havaintoputki.

Ottotoiminnan on suunniteltu etenevän järjestelmällisesti. Hakemuksen mukaan luonnonmoreeni voi sellaisenaan olla käyttökelpoista, mutta maamateriaaleja jalostetaan lajittelemalla, murskaamalla tai seulomalla toiminta-alueella ottamisen yhteydessä. Mahdollinen moreenin varastointi tapahtuu ottoalueen itäpuolella olevalla varastointialueella. Maamateriaalista isot kivet voidaan jalostaa jatkokäyttöön kuljetamalla ne pois ottamisalueelta tai jättää ne maisemoinnin käyttöön.

Hakemuksen mukaan ottoalueella käytettävien työkoneiden kuntoa seurataan, ja mahdolliset vuodot havaitaan ja korjataan välittömästi. Hakemuksen mukaan polttoaineita ei varastoida suunnitellulla toiminta-alueella pidempiaikaisesti.

Ottoalueen ulkoreunat luiskataan kaltevuuteen 1:3, ja maisemoinnissa hyödynnetään alueen maa-aineksia, kiviä sekä pintamaita. Pintamaat kuoritaan ottotoiminnan edessä pois, ja varastoidaan ottoalueen reunoille. Hakkuutähteet ja kannot varastoidaan ottoalueen ulkopuolelle, tai kuljetetaan myöhemmin muualle jatkokäyttöön. Hakemuksen mukaan alueen odotetaan metsittyvän luontaisesti, ja mikäli näin ei käy, alueen lopullisesta metsittymisestä vastaa maanomistaja.

Pohjavesialue

Suunniteltu ottamisalue sijaitsee Siessokanvaaran (12742155) muulla pohjavesialueella (III luokka). Pohjavesialueen luokitusta ei vielä ole tarkistettu lainsäädäntöä (1299/2004 VMJL) vastaavaksi. Pohjavesialue sijoittuu Illisvaaran ja Siessokanvaaran länsipuolelle kerrostuneeseen harjumuodostumaan, joka on topografialtaan vaihteleva (suppia, kumpuja). Alueen pohjoisosaan on tehty maaperäkairaus, jonka perusteella maa-aines on hiekkaista soraa 2,7 metrin syvyydelle saakka ja sen alla on 11 metrin syvyydelle saakka soramoreenia. Kairausta

ei ulotettu syvemmälle. Pisteelle ei asennettu pohjaveden havaintoputkea. Pohjavesialueen laskennallinen antoisuus on noin 290 m³/d. Pohjavesialueen tulevaa luoki-

tusta ei alueella tehdyn maaperäkairauksen perusteella pystytä vielä riittävällä varmuudella arvioimaan. Pohjavesialueen laskennallinen antoisuus antaa viitteitä siitä, että alueen luokittelu 2-luokkaan voi tulevaisuudessa olla mahdollista, mutta maaperäkairauksen tietojen (moreenimainen aines) perusteella muodostuman aineksesta, antoisuudesta ja vedenjohtavuudesta tarvitaan vielä lisätietoja. Pohjavesialueella on tarkoitus tehdä luokitukseen liittyviä lisäselvityksiä vuosien 2021-2022 aikana.

Luonnonsuojelu

Suunnitellun maa-ainesten ottoalueella ei ole tiedossa olevia luonnonsuojelulain (1096/96) 42 §:n koko maassa rauhoitettujen kasvilajien esiintymiä, ei 46 §:n uhanalaisten lajien havaintopaikkoja, ei 47 §:n erityisesti suojeltavien lajien havaintopaikkoja eikä luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen II a ja IV a eläinlajien eikä II b ja IV b kasvilajien havaintopaikkoja Hertta-rekisterin eliöt-osion mukaan (17.12.2020 SYKE).

Lainsäädäntö

Maa-ainoslain 5 §:n mukaan ottamissuunnitelmassa on tarvittavassa laajuudessa selvitettävä hankkeen vaikutukset ympäristöön ja luonnonolosuhteisiin. Ympäristönsuojelulain pohjaveden pilaamiskielto (YSL 17 §) kieltää pohjaveden pilaamisen ja laadun vaarantamisen. Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, ettei toiminnasta aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja että pilaantumista voidaan ehkäistä. Ympäristönsuojelulain 16 §:n mukaan maahan ei saa jättää tai päästää jätettä eikä muutakaan ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaara tai haittaa terveydelle tai ympäristölle.

Ympäristönsuojelulain (133 §) mukaan se, jonka toiminnasta on aiheutunut maaperän tai pohjaveden pilaantumista, on velvollinen puhdistamaan maaperän ja pohjaveden siihen tilaan, ettei siitä voi aiheutua terveyshaittaa tai vaaraa ympäristölle.

Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on muun muassa järjestettävä toimintansa niin, että ympäristön pilaantuminen voidaan ehkäistä ennakolta. Ympäristönsuojelulain 8 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on lisäksi käytettävä toiminnassa parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja tarkkailtava muun muassa toimintansa vaikutuksia.

Ohjeistus

Ympäristöministeriön oppaan Maa-ainesten ottaminen – opas ainesten kestäväan käyttöön (Ympäristöministeriön julkaisuja, 2020:24) mukaan soran ottamisalueen sijoittuminen pohjavesialueelle edellyttää riittäviä suojakerrospaksuuksia pohjaveden pinnan yläpuolelle. Oppaan mukaan maa-ainesten ottaminen vedenottamon kauko-

suojavyöhykkeillä voi olla mahdollista, mikäli maa-ainesten ottaminen suoritetaan siten, että koskematonta maa-ainesta jätetään vedenhankintaa varten tärkeillä (1-luokka) ja muilla vedenhankintaan soveltuvilla pohjavesialueilla (2-luokka) ylimmän tutkitun luonnollisen pohjavedenpinnan päälle aina vähintään neljän metrin suojakerros. Lainsäädäntö (1299/2004 VMJL) ei kuitenkaan tunne III luokan alueita, joiden uudelleenluokittelu on Lapin alueella yhä kesken. Näillä alueilla käytäntönä on ollut, että ylimmän havaitun pohjavedenpinnan päälle jätetään vähintään kahden metrin paksuinen suojakerros.

KANNANOTTO

Suunniteltu ottamistoiminta sijoittuu Seissokanvaaran III luokan pohjavesialueelle, jonka luokitusta ei vielä ole tarkistettu lainsäädäntöä vastaavaksi. Lapin ELY-keskus katsoo, että maa-ainesten ottaminen voi suunnitellulla alueella olla mahdollista, mutta toteaa, että hakemus on puutteellinen, ja sitä tulee täydentää lupaviranomaiselle seuraavasti:

Pohjavedenpinnantasotaso ja suojakerros

III luokan pohjavesialueella ylimmän tutkitun luonnollisen pohjavedenpinnan päälle tulee aina jäädä vähintään kaksi metriä paksu suojakerros. Suojakerrospaksuus koskee myös orsivettä, ja ottamistaso katsotaan ylimmästä pohjaveden pintatiedosta.

Hakemuksesta ei käy ilmi pohjaveden pinnantasotaso alueella. Hakemuksen mukaan alueelle asennetaan tarvittaessa pohjaveden havaintoputki. Lapin ELY-keskus katsoo, että tiedot pohjaveden pinnantasosta tulee selvittää ennen lupapäätöstä, ja havaintopaikan sijainti alueella tulee esittää lupaviranomaiselle.

Pohjavedenpinnantasotason tulee käydä ilmi myös leikkauspiirroksista. Havaintoputken tulee soveltua pohjaveden pinnantasotason ja laadun tarkkailuun. Havaintoputkien asentaminen tulee tehdä kairauskalustolla. Putkikortit asennetuista pohjaveden havaintoputkista tulee toimittaa valvojalle sekä Lapin ELY-keskukselle.

Tarkkailu

Hakemuksessa ei ole esitetty suunnitelmaa pohjaveden tarkkailusta. Pohjaveden pinnantasotaso tulee seurata säännöllisesti neljä kertaa vuodessa. Mikäli alueella on tarkoitus tehdä myös maa-ainesten murskaamista, tulee pohjaveden pinnantasotason lisäksi tarkkailla myös pohjaveden laatua.

Pohjavesinäytteenottoon sertifioidun tai pohjavesinäytteenottoon hyvin perehtyneen näytteenottajan tulee ottaa pohjavesinäytteet vuosittain kesäkuussa. Tehtävät veden laadun määritykset ovat vähintään: lämpötila, haju, maku, happi (mg/l ja kyll. %), pH, sähkönjohtavuus, permanganaattiluku/TOC, nitraatti, kokonaiskovuus, alkaliniteetti, sulfaatti, sameus, kloridi, öljyhiilivedyt (C4-C45, määritysraja 50 µg/l).

Määrittymenettelmien tulee olla akkreditoituja tai menetelmien luotettavuus tulee osoittaa muulla tavalla. Näytteenoton yhteydessä tulee havainnoida pohjavedenpinnan taso.

Pohjaveden laadun ja pintojen tarkkailutulokset tulee toimittaa valvojalle ja Lapin ELYkeskukselle vuosittain sähköisesti. Määrittystulosten lisäksi tulee tarkkailuraportista ilmetä näytteenottopäivämäärä, näytteenottaja, näytteenottotapa, määrittelyn tehnyt laboratorio, käytetyt menetelmät sekä niiden mittausepävarmuudet ja akkreditointi.

Ottamistoiminta

Hakemuksessa ei ole esitetty murskaustoimintaan tai työkoneiden tankkaukseen liittyviä toimenpiteitä pohjaveden suojaamiseksi. Mikäli tankkaustoimintaa aiotaan harjoittaa pohjavesialueella, vaikkakin vain satunnaisesti, tulee tankkauspaikoilla olla asianmukaiset suojaukset, ja maaperä tulee suojata siten, ettei päästöjä maaperään tai pohjaveteen tule. Alustan tulee olla ehdottoman tiivis, jotta mahdolliset polttoainevuodot eivät pääse huuhtoutumaan ympäristöön. Suojaus ja alueelle kertyvien vesien hallinta tulee suunnitella koko siirrettävän murskausaseman kohdalle sekä lisäksi alueille, joilla käsitellään ja säilytetään öljytuotteita (mm. hydraulikkaöljyt, seulat) tai säilytetään tai tankataan työkoneita. Tiiviille alustoille kertyvän veden hallinta tulee suunnitella siten, että vedet eivät pääse missään tilanteessa tulvimaan yli. Tässä yhteydessä erityistä huomiota tulee kiinnittää suojausrakenteen reunavallien riittävään korkeuteen ja toimivuuteen. Suojausrakenteet tulee esittää lupaviranomaiselle ennen mahdollista lupapäätöstä.

Mahdolliset päästöt on välittömästi ilmoitettava valvontaviranomaiselle. Jätteiden, ylijäämämassojen ym. sijoittaminen ottamisalueelle ei ole sallittua. Pohjavesialueella ei myöskään tule säilyttää poltto- ja voiteluaineita, eikä koneita tule huoltaa ottamisalueella. Alueella ei myöskään tule säilyttää työkoneita.

Pohjavesialueelle ei tule varastoida muualta tuotua kiviainesta, kuten kalliomurskettä. Alueella mahdollisesti sijaitsevat ylijäämämaat tulee poistaa alueelta. Lapin ELYkeskus katsoo, että varastointitoiminta voi vaarantaa pohjaveden laadun ympäristönsuojelulain 17 §:n vastaisesti.

Jälkihoito

Mahdollisessa luvassa tulee yksilöidä jälkihoitotoimenpiteet. Jälkihoitotoimia ovat mahdollisten varastokasojen poistaminen alueelta, alueen siistiminen, muotoilu ja pintamateriaalin (humus) levitys, kasvillisuuden palauttaminen sekä alueelle soveltumattoman käytön estäminen.

Lupa-ajan päätyttyä ottamisalueella ei tule olla maa-ainesvarastokasoja lainkaan, sillä ne estävät jälkihoidon toteuttamisen. Tiivistyneet tienpohjat ja varastokasojen pohjat tulee möyhiä ja pehmentää toiminnan loputtua, sillä tiivis maaperä läpäisee vettä huonosti ja vähentää siten muodostuvan pohjaveden määrää. Ottamisalue tulee jälkihoitaa välittömästi ottotoiminnan päätyttyä pohjaveden laadun turvaamiseksi. Pohjaveden suojelun kannalta on tärkeää, että asianmukaisin jälkihoitotoimenpitein alueelle aikaansaadaan oton päätyttyä mahdollisimman nopeasti uusi maannoskerros. Pintamateriaalina tulee ensisijaisesti käyttää alueen alkuperäistä pintakerrosta. Alkuperäisen pintakerroksen kangashumus ja sen alapuolella oleva rikastumiskerros tulisi kuoria ja varastoida erikseen ottamisalueen reunoille ennen toiminnan aloittamista. Pintamaat tulee levittää alueelle takaisin alkuperäisessä järjestyksessä. Kasvillisuuden ja pohjaveden kannalta paras tulos saavutetaan, kun maan ylin orgaanista ainesta sisältävä humuskerros (kuntta) voidaan irrottaa ja levittää takaisin alueella laajoina mattoina. Pintamaiden varastointiaika tulisi olla mahdollisimman lyhyt, sillä pintakerroksen orgaaninen aines hajoaa nopeasti. Soveltuva varastointiaika on korkeintaan 2-3 vuotta. Vaiheistamalla ottaminen ja jälkihoito saavutetaan paras lopputulos.

Mikäli pintamateriaalia tuodaan alueelle ulkopuolelta, on siihen aina oltava lupaviranomaisen lupa, ja pintamateriaalina tulee käyttää ainoastaan puhtaita maa-aineksia, joista ei kulkeudu haitallisia aineita pohjaveteen. Jälkihoitoa toteutettaessa tulee huolehtia siitä, ettei pohjavesialueella levitettävä pintamateriaali ole liian hienorakeista. Hienorakeinen maalaji vähentää pohjaveden muodostumista ja soveltuu huonosti kasvillisuuden kasvualustaksi. Myöskään karike ja kuorike eivät sovellu pohjavesialueella käytettäväksi.

Ottamisalue tai osa siitä voidaan metsittää istuttamalla, kylvämällä tai jättämällä uudistumaan luontaisesti. Puulajit valitaan luontaisen kasvupaikan mukaisesti.

Pohjavesialueilla metsittämisessä käytetään alueelle soveltuvia kotimaisia puulajeja maaperän ja alueen tulevan käyttötarkoituksen mukaan. Metsätaloukseen tulevan alueen suunnittelussa on hyvä olla yhteydessä metsäalan ammattilaisiin.

Virkistysalueilla suositetaan monipuolista puulajivalikoimaa ja puistomaisempaa istutusta. Ottamisalueille taimia suositellaan istutettavan hieman enemmän kuin normaalissa metsänhoidossa johtuen ottamisalueen yleensä huonommista kasvuolosuhteista.

Ottamisalueen jälkihoitoon liittyvää ohjeistusta on esitetty tarkemmin ympäristöministeriön oppaassa Maa-ainesten ottaminen – opas ainesten kestäväseen käyttöön (Ympäristöministeriön julkaisu, 2020:24).

Lopuksi

Lapin ELY-keskus katsoo, että maa-ainesten ottaminen suunnitellulta alueelta voi olla mahdollista, mikäli lupaharkinnassa huomioidaan edellä esitetyt seikat.

Lapin ELY-keskus muistuttaa, että vaikka etukäteen arvioiden pinta- tai pohjavesiin kohdistuvia haittoja ei tulisikaan, on toiminnanharjoittaja vesilain mukaisessa vastuussa mahdollisista vesiin kohdistuvista haitoista ja siten velvollinen muun muassa tarvittaviin korjaus- ja korvaustoimenpiteisiin.

Ottamistoiminnan loputtua on pidettävä lopputarkastus. Luvan haltijan on tehtävä maa-ainelain 23 a §:n 1 momentissa tarkoitettun otetun aineksen määrää ja laatua koskeva ilmoitus lupaviranomaiselle vuosittain viimeistään tammikuun 31. päivänä.

Päätökset asiassa pyydetään toimittamaan tiedoksi Lapin ELY-keskukselle (MAL 19 §). Lupapäätökseen tulisi merkitä luvan viimeinen voimassaolopäivä. Lupapäätös maa-ainesten ottamisesta tulee viedä myös maa-ainesten ottamisen tietojärjestelmään (NOTTO) Suomi.fi palvelusta löytyvällä sähköisellä ilmoituslomakkeella.

Hakijalle on varattu mahdollisuus vastineen antamiseen lausunnosta. Hakija on antanut lausunnon johdosta seuraavan vastineen 1.2.2021:

Lausunnossa pohjaveden tilan tarkkailua on Elyn puolelta esitetty, kuten alue olisi jo 1-2 luokan pohjavesialue. Nähdäksemme lupapäätös pitää tehdä nykyisen 3 luokan luokitteen mukaan. 4 kertaan vuodessa veden laadun tarkkailu kuulostaa ja on poikkeavaa minkään tuntemani maa-ainepaikan osalta. Luonnollisesti Metsähallitus jättää toiminnassaan pohjaveden päälle suojaavan kerroksen ja asentaa pohjavesiputken sekä toimii muutoinkin ohjeen mukaan.

Voimme tehdä pohjaveden pinnan kairauksen, mutta nähdäksemme se ei ole tarpeen ennen lupapäätöksen tekoa. Alue on koekaivettu 7m syvyyteen asti eikä pohjavettä ole havaittu. Mikäli kunta katsoo tarpeelliseksi että kairaus tulee tehdä, niin toivomme että tämä määritetään lupapäätöksessä.

ASIAN RATKAISU

Maa-ainelain 7 §:n tarkoittamana lupaviranomaisena Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveysyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunta myöntää Metsähallitus, Metsätalous Oy:lle maa-ainelain 4 §:n mukaisen luvan maa-ainesten ottamiseen 3,8373 ha suuruiselle Siessokanvaaran sora- ja moreenialueelle kiinteistölle Savukosken VALTIONMAA IV 742-893-13-1 hakijan esittämän ottamissuunnitelman mukaisesti sekä seuraavin lupamääräyksin:

1. Ottamislupa myönnetään 45 000 k-m³ määrälle soraa ja se on voimassa kymmenen (10) vuotta tämän päätöksen lainvoimaiseksi tulosta. **Luvan viimeinen voimassaolopäivä on 30.4.2031.** Maa-ainesten ottaminen voidaan aloittaa lupapäätöksen mukaisesti ennen luvan lainvoimaiseksi tuloa.

2. Ennen ottamistoiminnan aloittamista hakijan on asetettava lupamääräysten suorittamiseksi **10 017 €:n suuruinen vakuus** (MAL 12 §, MAL 21 §). Vakuuden tulee olla voimassa vähintään 1 vuosi luvan voimassaoloajan yli, eli 30.4.2032 asti.
3. Ennen toiminnan aloittamista luvanhaltijan on pyydettävä valvontaviranomaista suorittamaan aloitustarkastus, jossa tarkistetaan, että lupaehtojen edellyttämät valmistelevat toimenpiteet on tehty.
4. Ottamisalue on merkittävä maastoon riittävän selvästi vahinkojen estämiseksi. Ottamisalueen merkinnät maastoon tulee olla selvästi näkyviä, kestäviä ja oikein sijoitettuja, jotta ne säilyvät koko ottamistoiminnan ajan.
5. Ottamisalueen reunat tulee luiskata ottamisen edetessä niin, ettei niistä aiheudu vaaraa eläimille tai ihmisille. Alkuperäisen pintakerroksen kangashumus ja sen alapuolella oleva rikastumiskerros tulee kuoria ja varastoida erikseen ottamisalueen reunoille ennen toiminnan aloittamista. Maisemoinnin yhteydessä pintakerrokset tulee levittää luiskiin alkuperäisessä järjestyksessä. Otto ja maisemointi tulee mahdollisuuksien mukaan vaiheistaa siten, että pintamaiden varastointiajaksi ei muodostu pidempään kuin kolme vuotta.
6. Jätteiden, ylijäämämassojen tai muualta tuotujen kiviaineisten sijoittaminen ottamisalueelle ei ole sallittua.
7. Pohjaveden päälle on jätettävä kauttaaltaan vähintään 2 m suojaava puhdas maakerros. Pohjaveden pinnankorkeuden tarkkailua varten alueelle tulee asentaa pohjavesiputki valvontaviranomaisen hyväksymään paikkaan. Pohjaveden pinnankorkeutta tulee seurata tarkkailuputkesta toiminnan alussa neljä kertaa vuodessa kahden vuoden ajan ja sen jälkeen silloin kun alueella on ottotoimintaa. Ottotaso tulee tarvittaessa nostaa, mikäli pohjavesihavainnot antavat siihen aiheutta. Pohjaveden pinnankorkeushavainnot tulee ilmoittaa valvojalle ja Lapin ELY-keskukselle sähköisesti vuosittain.
8. Öljyjen ja muiden ympäristölle haitallisten aineiden käsittelyssä on noudatettava erityistä huolellisuutta, jotta maaperä tai pohjavesi ei likaantuisi. Poltto- ja voiteluaineet tulee säilyttää pohjavesialueen varsinaisen muodostumisalueen (pohjavesialueen sisemmän viivan rajaaman alueen) ulkopuolella, mikäli maaperän ja pohjaveden pilaantumista ei ole estetty asianmukaisilla suojarakenteilla. Myös koneiden ja autojen tankkaus tulee järjestää siten, ettei siitä aiheudu öljy- tai polttoainepäästöjen vaaraa. Autojen ja koneiden huolto ja pesu sekä polttoaineiden ja muiden ympäristölle haitallisten aineiden pitkäaikainen varastointi alueella on kielletty.
9. Vahinko- ja onnettomuustilanteiden varalle on maa-ainesten ottoalueelle varattava riittävästi imeytysmateriaalia sekä tarvittavaa kalustoa vuotojen leviämisen estämiseksi.
10. Jos öljyä tai muuta pohjaveden laatua vaarantavaa ainetta joutuu maaperään, on siitä välittömästi ilmoitettava valvontaviranomaiselle ja pelastuslaitokselle sekä ryhdyttävä heti toimenpiteisiin vahingon leviämisen ehkäisemiseksi.
11. Mikäli alueella tapahtuu tai epäillään tapahtuneen öljyvuoto tai muu pohjaveden laatuun vaikuttava häiriötilanne, tulee alueen pohjaveden laatu tutkia seuraavasti: Pohjavesinäytteenottoon sertifioidun tai pohjavesinäytteenottoon hyvin perehtyneen näytteenottajan tulee ottaa pohjavesinäytteet vuosittain kesäkuussa. Tehtävät veden laadun määrittäykset

ovat vähintään: lämpötila, haju, maku, happi (mg/l ja kyll. %), pH, sähkönjohtavuus, permanganaattiluku/TOC, nitraatti, kokonaiskovuus, alkaliniteetti, sulfaatti, sameus, kloridi, öljyhiilivedyt (C4-C45, määräysraja 50 µg/l). Määrittymenetelmien tulee olla akkreditoituja tai menetelmien luotettavuus tulee osoittaa muulla tavalla. Näytteenoton yhteydessä tulee havainnoida pohjavedenpinnan taso. Tulokset tulee toimittaa valvojalle ja Lapin ELY-keskukselle.

12. Maa-ainesten ottamisen loputtua alue on siistittävä ja sinne pystytetyt rakennelmat purettava. Lupahakemuksen mukaisesti Sattovaaran metsätien tiekunnalle/MHY Itä-Lapille 20.18.2018 § 71 (Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymän ympäristöterveyslautakunta) mukaiset maisemointivelvoitteet siirretään nyt myönnettävälle luvalle. Luiskat tulee muotoilla kaltevuuteen 1:3 tai siten, että alue sopeutuu ympäröivään maisemaan. Pintamaat tulee levittää luiskiin kasvualustaksi lupamääräyksen 5 mukaisesti. Mikäli on tarpeen tuoda alueelle pintamaata muualta, tulee ne hyväksyttävä valvojalla etukäteen. Varastokasojen alla ja kulkuväylien kohdalla ollut tiivistynyt maanpinta tulee rikkoa ja muokata ennen pintamateriaalin levittämistä. Mikäli alue ei metsity luonnollisesti, tulee sinne istuttaa riittävä puusto alueelle tyypillisiä puulajeja käyttäen. Luvan päättyessä alueella ei tule olla lainkaan maa-ainesten varastokasoja, sillä ne estävät jälkihoidon toteuttamisen.
13. Ottamistoiminnan päättyessä tai luvan umpeutuessa luvan haltijan on pyydettävä valvontaviranomaiselta maa-ainesasetuksen (926/2005) mukaista lopputarkastusta.
14. Mikäli lupa maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle, on siirrosta viipymättä ilmoitettava lupaviranomaiselle. Luvan haltija vastaa lupaan liittyvistä velvoitteista, kunnes hänen tilalleen on hakemuksesta hyväksytty toinen.
15. Luvan haltijan tulee tehdä vuosittain maa-aineslain 23 a §:n mukainen otetun aineksen määrää ja laatua koskeva ilmoitus vuosittain viimeistään tammikuun 31. päivänä.
16. Luvan käsittelystä peritään lupahakemuksen vireille tullessa voimassa olleen mukainen tarkastusmaksu. **Tarkastusmaksu on 2550 euroa.** Valvontamaksu peritään vuosittain voimassa olevan taksan mukaisesti.

PERUSTELUT

Luvan myöntämisen edellytykset

Ottamistoiminta tai sen järjestely ei ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Hakija on esittänyt asianmukaisen ottamis- ja maisemointisuunnitelman, joten lupa ottamiseen on myönnettävä.

EU:n kaivannaisjätedirektiivi koskee myös maa-aineslain mukaista soran ja hiekan ottoa. Hakija on esittänyt kaivannaisjättesuunnitelman.

Lupamääräysten perustelut

Yleiset perustelut

Maa-ainelain 11 §:n mukaan aineiden ottamista koskevaan lupaan on liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jolleivät sanotut seikat käy ilmi ottamissuunnitelmasta.

Hakemuksesta annettu lausunto ja vastine on huomioitu lupamääräyksissä nro 1, 5, 6, 10, 11, 12 ja 14.

Lupamääräys 1

Maa-ainelain 10 §:n mukaan lupa ottamistoimintaan myönnetään määräajaksi, enintään kymmeneksi vuodeksi. Lupa on myönnetty sille määräajalle ja kokonaisottomäärälle, joita hakija on esittänyt.

Lupamääräys 2

Määräys on annettu maa-ainelain 12 §:n perusteella. Vakuuden suuruuden laskemiseen käytetään voimassa olevaa taksaa. Vakuuden suuruus lasketaan seuraavalla kaavalla:
Ottettava maa-ainemäärä x **0,035 euroa/m³** + ottoalueen pinta-ala x **0,22 euroa/m²**
Vakuuden käsittelyn periaatteet ovat päätöksen liitteenä.

Lupamääräys 3

Määräys on osa valvontaviranomaisen suorittamaa tarkastusmenettelyä, joka perustuu maa-ainasetuksen 7 §:ään.

Lupamääräys 4

Määräys on annettu ulkopuolisten turvallisuuden varmistamiseksi ja vahinkojen ja onnettomuuksien ennalta ehkäisemiseksi.

Lupamääräys 5

Määräys on annettu hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi ja rajoittamiseksi. Pintamaiden varastoinnista on annettu määräys mahdollisimman hyvän maisemointituloksen turvaamiseksi.

Lupamääräys 6

Määräys on informatiivinen ja sen tarkoitus on selventää lupapäätöstä rajaamalla luvan mahdollistamaa toimintaa alueella.

Lupamääräykset 7-11

Määräykset muodostavat maaperän ja pohjaveden suojelemista koskevan kokonaisuuden. Määräykset perustuvat ympäristönsuojelulain yleisiin velvollisuuksiin ja kieltoihin: 16 §:n maaperän pilaamiskieltoon, 17 §:n pohjaveden pilaamiskieltoon sekä 6 §:n selvilläolovelvollisuuteen ja 7 §:n mukaiseen velvollisuuteen ehkäistä ja rajoittaa ympäristön pilaantumista.

Toimijan tulee olla selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista. Riittävän paksun suojakerroksen varmistamiseksi pohjaveden pinnantasoa tulee seurata pohjavesiputkesta. Pinnankorkeuden vaihtelun määrittämiseksi seurannan tulee olla tiheämpää toiminnan alussa, mutta sen jälkeen sitä voidaan harventaa. Toimija on selvittänyt pohjaveden korkeutta koekuopin 7m syvyyteen asti, eikä pohjavettä ole havaittu. Lupaviranomainen katsoo, että alueella on riittävällä tavalla selvitetty pohjaveden pinnankorkeutta ennen ottotoiminnan aloittamista. Ottotoiminta on mahdollista

aloittaa alueella pohjaveden laatua vaarantamatta, vaikka pohjavesiputki asennetaan ja pinnan korkeuden tarkkailu aloitetaan vasta päätöksen antamisen jälkeen.

Pohjaveden suojelemiseksi on annettu määräyksiä. Määräyksillä on rajoitettu alueella toteutettavaa toimintaa ja annettu reunaehtoja toiminnan toteuttamiseksi. Toiminnasta ei annettu lupamääräykset huomioiden katsota aiheutuvan maa-aineslain tai ympäristönsuojelulain vastaista pohjaveden pilaantumista tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantumista.

Luvan myöntämisedellytyksiä ja tarvittavia lupamääräyksiä tarkastellaan luvan myöntämishetken tilanteen mukaan. Lupamääräyksiä ei voida ennakoita mahdollista tulevaa pohjavesialueen luokitusmuutosta. Aluetta koskee ympäristönsuojelulaissa säädetty yleinen maaperän ja pohjaveden pilaamiskielto, joka koskee aineen panemista, päästämistä tai johtamista sekä käsittelyä. Pilaamiskielto ei sisällä pilaantumisen vaaran aiheuttamisen kieltoa luokkaa III (muu pohjavesialue) kuuluvalla pohjavesialueella. Toiminta ei myöskään edellytä vesilain mukaista lupaa. Näillä perusteilla lupaviranomaisen keinot toiminnan rajoittamiseen ovat rajallisemmat kuin tärkeällä tai vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella toimittaessa.

Mikäli pohjavesialueen luokitus muuttuu luvan voimassaoloaikana siten, että alue siirtyy vedenhankintaan soveltuvaksi pohjavesialueeksi, tulee pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta ympäristöluvanvaraiseksi. Tällöin toimijan tulee hakea ympäristölupaa, mikäli alueella vielä mahdollisen luokitusmuutoksen jälkeen on tarkoitus harjoittaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa, kuten murskausta, polttonesteiden varastointia tai koneiden ja laitteiden tankkausta tai huoltoa.

Lupamääräys 12

Lupamääräys on annettu alueen maisemoinnin toteuttamiseksi niin, että lopputuloksena muodostuu ympäröivään luontoon ja maisemaan sulautuva kokonaisuus.

Lupamääräys 13

Määräys on osa valvontaviranomaisen suorittamaa tarkastusmenettelyä joka perustuu maa-ainesasetuksen 7 §:ään.

Lupamääräys 14

Lupamääräys on annettu maa-aineslain 13 a §:n perusteella.

Lupamääräys 15

Lupamääräys on annettu maa-aineslain 23 §:n ja maa-ainesasetuksen 9 §:n perusteella.

Lupamääräys 16

Lupamääräys perustuu maa-aineslain 23 §:ään. Maksua määrättäessä sovelletaan voimassa olevaa taksaa. Voimassa olevan maa-ainestaksan mukaisesti Maksu määräytyy otettavaksi esitetyn maa-ainesten kokonaismäärän mukaan seuraavasti: Suunnitelmaa kohti 300 euroa, sekä lisäksi hakemuksessa otettavaksi esitettyä maa-aineksen yksikkötilavuutta kohti 0,019 euroa.

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Maa-aineslaki (555/1981) 3, 5 - 6, 10 - 13 a, 23 ja 23 a §

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) 6-7 ja 16-17 §

Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta (962/2005) 6 -9 §,

Valtioneuvoston asetus kaivannaisjätteistä (379/2008) 4 §

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätöksen tyytymätön saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus liitteenä. Viimeinen muutoksenhakupäivä on 6.5.2021.

PÄÄTÖKSEN TIEDOKSIANTO JA PÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Tämä päätös lähetetään (MAL 19 § 2 mom.)

- Hakijalle

Päätöksen antamisesta ilmoitetaan (MAL 19 § 1 ja 3 mom)

- Julkisella kuulutuksella viranomaisen ja kunnan verkkosivuilla
- Lapin ELY-keskukselle
- Lapin Maakuntamuseolle
- Asian käsittelyn yhteydessä kuulluille lähialueen kiinteistöjen omistajille

LIITTEET

Liite 1 Vakuuksien käsittelyn periaatteet

Liite 2 Valitusosoitus

Vakuuksien käsittelyn periaatteet maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisissa lupa-asioissa

Maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisissa lupa-asioissa luvanhakija voidaan velvoittaa antamaan vakuuksia. Vakuuksien käsittelyn yhdenmukaisuuden vuoksi vakuuksien käsittelyn pääperiaatteista on tarpeen tehdä päätös.

Vakuuksien käsittelyn periaatteet

1. Yksilöity pankki tai vakuutuslaitoksen antama omavelkainen takaus

- Pääasiallinen ja suositeltavin vakuuden muoto
- Vakuuden voimassaolo: vähintään kuusi (6) kuukautta asetetun takarajan yli, jona aikana tulee tehdä tarvittavat vaatimukset vakuuden voimassaolon jatkamiseksi tai maksamiseksi kuntayhtymälle.

2. Pankkitalletus

- Käytetään lähinnä pienissä yksityisille henkilöille asetetuissa vakuussummissa
- Lisävaatimukset: Allekirjoitettu ilmoitus talletusten panttaamisesta ja kuittaamattomuustodistus pankilta ennen vakuuden hyväksymistä tai vastaavat ehdot tilisopimukseen.

Luvan myöntämä viranomainen tai sen alaiset viranhaltijat huolehtivat vakuuden vaatimisesta, sen suuruudesta ja eräännyvistä vakuuksista.

Pääsääntöisesti vakuus vaaditaan kaikilta maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisesti ja vain erityisestä syystä vakuus voidaan jättää määräämättä. Maa-aineslain 21 §:n mukaisena töiden aloitusvakuutena ja 12 §:n mukaisena maisemointivakuutena voi olla sama vakuus.

Maa-aineslain mukaiset vakuudet

Vakuus maa-aineslain 11 §:n nojalla määrättyjen toimenpiteiden suorittamisesta (MAL 12 §).

Vakuus maa-ainesten oton aloittamiseksi ennen luvan lainvoimaisuutta (MAL 21 §) Maa-aineslain mukaisien vakuuksien suuruuden määräytymisen perusteista päätetään maa-ainestaksassa.

Ympäristönsuojelulain mukaiset vakuudet

Vakuus ympäristöluvanvaraisen toiminnan aloittamiseksi muutoksenhausta huolimatta (YSL 199 §)

Jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan vakuus asianmukaisen jätehuollon, seurannan, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi (YSL 59 §)

VALITUSOSOITUS

Valitusoikeus

Kunnallisvalituksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen) sekä kunnan jäsen.

Maa-aineslain mukaisissa asioissa valitusoikeus on myös alueellisella ympäristökeskuksella.

Valitusviranomaisen ja valitusaika

Pohjois-Suomen hallinto-oikeus

Käyntiosoite: Isokatu 4, 3 krs, Oulu

Postiosoite: PL 189, 90101 OULU

Sähköposti: pohjois-suomi.hao(at)oikeus.fi

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Valitusaika 30 päivää.

Valitusaika alkaa päätöksen tiedoksisaantipäivästä. Tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä siitä, kun päätöstä koskeva ilmoitus on julkaistu viranomaisen verkkosivuilla.

Valituskirja

- Valituskirjelmässä on ilmoitettava
- Valittajan nimi, ammatti, asuinkunta ja postiosoite
- Päätös, johon haetaan muutosta (alkuperäinen tai jäljennös)
- Miltä osin päätöksestä valitetaan ja muutos, joka siihen vaaditaan tehtäväksi
- Muutosvaatimuksen perusteet

Valitusasiakirjojen toimittaminen

Valitusasiakirjat on toimitettava valitusviranomaiselle ennen valitusajan päättymistä. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, joului- tai juhannusaatto tai arklauantai, saa valitusasiakirjat toimittaa ensimmäisenä sen jälkeisenä arkipäivänä. Omalla vastuulla valitusasiakirjat voi lähettää postitse tai lähetin välityksellä. Postiin valitusasiakirjat on jätettävä niin ajoissa, että ne ehtivät perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Asiakirjat voi toimittaa myös sähköisesti.

Oikeudenkäyntimaksu

Valittajalta peritään Pohjois-Suomen hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksua 260 €. Tuomioistuinnmaksulaissa (1455/2015) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.